

Celo tako resen državnik, kot je de Gaulle, predvideva v prihodnosti rasne konflikte — rasne vojne. Upoštevati moramo, da je nacionalizem v Aziji zelo dinamičen in da ima še vedno moč religije, eksploziva. Evropa je to stopnjo že prebolela.

Gospodarski in politični razvoj ne gre vzporedno s tehničnim. Naši aparati leta že na Venero, toda na svetu je še 60 % prebivalstva nenahranjenega. Vsak dan vemo več o Mesecu in drugih nebesnih telesih. Kaj se dogaja na Kitajskem, za velikim zidom, pa je še vedno uganka.

Vedno moramo upoštevati, da bomo imeli leta 1975 že 4 milijarde ljudi na naši krogli. Problemov bo več — ne manj. Dinamika življenja bo močnejša, kontrasti bodo še večji.

Ce bomo znali zagotoviti mir, bomo dosegli svoj cilj. To ni skromen — to je velik program!

Miran Ogrin

ANTIKRONIKA. Zamenjava pojmov: »Veš, včeraj sem bil v kinu. Tako me je bilo sram, da bi najraje pod sedež zlezel. Pred začetkom filma se je na platno pojavil velik napis: Rešujte celjsko gledališče! Postanite njegov obiskovalec! Zdelo se mi je, da so se naenkrat vsi ozrli vame. Kot v berača. Pa ne vedo, da sploh ne gre zame, ne gre za nas, za gledališče gre, za slovensko kulturo...« (Tovariš) — Socialno reševanje gledališča, kaj pa socialistično?

Vse o Prešernu: »Res, po Lakičevičevem — Prešeren ni bil samo doktor prava, ampak tudi političnih ved, vendar je avtor kljub svoji politični nagnjenosti malce skregan z literarno, pa tudi s splošno zgodovino. Po njegovem je Prešeren pisal v jeziku, ki ga govore kmetje njegove male Vrbe... v jeziku teh trdih kmetov... bil je rustikalni poet' itd.« (Delo o članku v La Revue Yougoslave) — Ali ne bi tudi v takih primerih popolne ignorance lahko nastopil javni tožilec?

Molk: »Ko se je približala nova sezona, smo izvedeli, da Knjižna polica ne bo več izhajala. Uradni razlogi za to sicer še niso bili objavljeni, a si jih ni težko misliti. Že nekaj časa je v navadi, da se v takih primerih opravičuje vse s tako imenovanim pomanjkanjem sredstev. Ta utemeljitev, ki jo slišimo vsak dan, je zelo preprosta, pa vendarle značilna. Nenamerno namreč razodeva verjetno resnico: da sredstva so, a jih pač ne uporabljamo v ta namen, temveč za kaj drugega, večkrat celo manj pomembnega. In tu bi se moralo pričeti razpravljanje: za kaj vse uporabljamo sredstva, ki so namenjena kulturi in ali jih nikoli ne trošimo nesmotrno...« (Knjiga 67) — Molk, ki je zagnil tudi Knjižno polico, glede takšnega razpravljanja, sicer prepotrebne, ne obeta nič dobrega.

Seperalienacija: »Obrazložitev za nagrado, ki so jo na I. mednarodnem festivalu filmov o lovu in ribolovu, Novi sad, podelili poljskemu filmu Tam, kjer je gozd tako velik: 'To je baladna zgodba po zgledu črnega humorja o prazni in odtujeni eksistenci poljskega bizona.'« (Delo) — Alienacija od zdrave pameti.

Opus nič: »Med poletjem so nadaljevali z izdajanjem svojih artiklov. Izdali so štiri knjige. Prva ima naslov Embrionalna knjiga, njen avtor je I. G. Plamen. Pojasnili so mi, da je bil osnova zanjo skromen finančni kapital, ki jim je še ostal od prodaje drugih knjig. In še so poskušali pojasniti bistvo svojih izdelkov sploh: Za vse te knjige je značilno, da sploh nič ne prinašajo, ampak da so tisto, kar so...« (Tedenska tribuna) — Izreden duhovni napor!

Vsa komur svoje: »Zadnje številke Sodobnosti vsiljujejo asociacijo na galerijo — pa ne na narodno niti na moderno niti na malo, ampak na galerijo, kamor nas popeljejo, da na predmetu samem utrdimo snov, ki nam jo vsak teden predavajo. Razen v redkih primerih ne zleze iz poklicne ravnodušnosti niti profesor in niti ne zdrami nas...« (Iz ocene Jara Novaka v Tribuni) — Nekomu so potrebne galerije, drugemu tudi osnovna šola.

In vendar le: »Zvedeli smo, da bo prihodnje leto tekmovanje za najlepšo Jugoslovanko v Ljubljani. Kraj zaključne prireditve za izbiranje miss Jugoslavije v Ljubljani še ni znan, vendar obstajajo vse možnosti, da bi bila to hala Tivoli... Prihodnje leto lahko torej pričakujemo, da bo v Ljubljano prišlo 24 lepotic, izbranih na republiških tekmovanjih...« (Ljubljanski dnevnik) — Pričakujoč tako veličasten dogodek v prestopnem letu 1968 se poln optimizma poslavlja

Antikronist